

LUCKKA

**SUOMI-
TUBEN
SISÄ-
PIIRISSÄ**

KUVA

**LUOKKA
KUVA**

LUOKKA

MIKA TOLVANEN

AKUVA

SUOMITUBEN SISÄPIIRISSÄ

VALOKUVAT:
SAARA TAUSSE

tammi

80 VUOTTA

HELSINKI

VALOKUVIEN TYÖRYHMÄ:

Valokuvaaja: Saara Taussi

Valokuvaajan assistentti: Lumi Hartikainen

Stailaus: Eero Böök

Stailaajan assistentti: Laila Lindqvist

Meikkaus & hiukset: Stella Sironen, Daria Radchenko

Tuotanto: Mika Tolvanen

Kuvitusta on tukenut Finnfoto.

ERITYISKIITOKSET:

Satu Apukka, Sonja Hämäläinen, Santeri Hänninen,

Joona Puhakka, Lotta Kokkola & Pentik Oy, Sara Kilponen

Sonja Hämäläisen valokuvassa nähtävät pehmolelut lahjoitettiin
kuvausten jälkeen Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiiriin

Uudelle lastensairaalle pieniä potilaita ilahduttamaan.

Ulkoasu ja taitto: Samppa Ranta

© Mika Tolvanen ja Tammi 2023

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

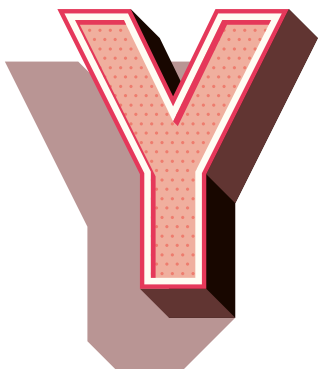
ISBN 978-952-04-4185-2

Painettu EU:ssa

**Omistettu
kummilapselleni
Tomas Kilposelle
sekä vanhemmilleni
Tuula ja Ari Tolvaselle.**

Esipuhe

OUTUBEN ENSIMMÄINEN video oli huhtikuussa 2005 julkaistu 19-sekuntinen videobloggaus ”Me at the zoo”, jossa 25-vuotias Jawed Karim, yksi YouTuben perustajista, puhuu kameralle norsujen kärsistä San Diegon eläintarhassa eläinten mutustaessa heinää rauhallisesti taustalla. Kahdeksan vuotta myöhemmin, vuonna 2013, kuultiin Suomen nykymuotoisen, nuorisoidoleihin ja alan kaupallistumiseen keskittyvän tubettajakulttuurin lähtölaukaus. Tai itseasiassa laukauksia oli kaksi.

Ensimmäisenä oli Sonja ”Soikku” Hämäläisen haastattelu *Helsingin Sanomien* Nyt-liitteessä. Toukokuinen kansikuvajuttu nousikin isoksi puheenaiheeksi esitellessään ensimmäistä kertaa myös muille kuin nuorille ihka oikean tubettajan. Lehden kan-

nessa lemmikkipupunsa kanssa poseeranneesta Soikusta tuli kansikuvan myötä koko kasvavan skenen kasvot, se ensimmäinen oikea tubetähti.

Toinen pamaus syntyi vain muutama kuukausi myöhemmin, kun Tampereen torilla lokakuussa järjestetty tubettajakohtaaminen sai videoita katsovat massat liikkeelle ja antoi yllättävällä väenpaljoudellaan suurille katsojaluvuille vihdoinkin kasvot tuoden samalla tubettajille esimakua niin yhteisöllisyydestä kuin egoa hivelevästä tähteydestä inspiroiden samalla suuren Tubecon-messutapahtuman perustamiseen. Ilman näitä vuoden 2013 tapahtumia olisi kotimainen tubettajaskene hyvin erilainen.

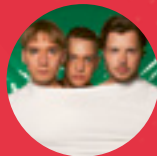
Mutta mikä on suomituben tila nyt, kymmenen vuotta myöhemmin? Onko YouTube hidasta kuolemaa tekevä pölyn peittämä jättiläinen vai paikkansa mediamailmassa jo vakiinnuttanut vaihtoehto streaming-palveluille? Ovatko kotimaisen tubeskenen kultavuodet takanapäin? Tämän kirjan sivuilta löydät 42 keskustelua, joissa huipputubettajat ja aktiivuransa YouTubessa jo päättäneet sisällöntuottajat muistelevat kulunutta kymmentä vuotta yhdessä alan keskiössä toimineiden taustavaikuttajien kanssa.

Yhteenlaskettuina tämän kirjan sivuilta löytyvät tähdet omaavat 22 miljoonaa YouTube-kanavatilasta. Kaikki heistä ovat nähneet suomitubeskenen kasvua aitiopaikalta ja kertovat nyt rehellisesti, millaista oli olla osana uuden kulttuurin syntymää ja millaisena he näkevät tubetuksen tulevaisuuden. Heidän muistelunsa toimivat näiden kansien välissä aikakapselina ja ajankuvan taltiona kaikista luovan anarkian täyttämistä vuosista sekä heidän luomastaan uudesta maailmasta, hetkestä, kun Suomen nuoriso ponkaisi omista huoneistaan koko kansakunnan tietoisuuteen ja loi harrastuksesta itselleen ammatin.

Mika Tolvanen

Helsingissä, tammikuussa 2023

Justimus

13

Paqpa

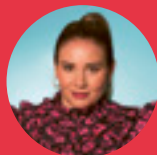
21

Amppurulaa

27

Emmi Lehtomaa

33

Janne Naakka

39

Biisonimafia

45

Soikku

53

Jaakko Kievari

59

Joona Haatainen

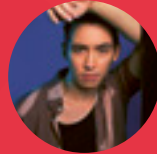
65

Tume

71

Lakko

77

Iha Just Imus

83

Miska Haakana

91

Pernilla Böckerman

97

Risto Kuulasmaa

103

PelaajaPelaaja

107

Mikko Silvennoinen

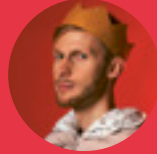
113

Mentaalisavuke

119

Roni Bäck

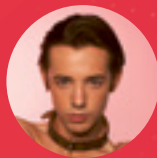
125

Maiju Voutilainen

133

Tuure Boelius

139

Hydraulic Press Channel

145

Anni Lintula

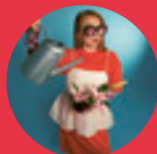
151

Pinkku Pinski

157

Veronica Verho

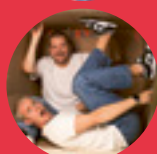
163

Timo Wilderness

171

Niko ja Santtu

177

Mmüisas

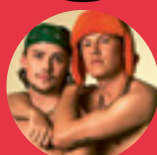
185

ZoneVD

191

Koukus

199

Deata

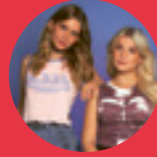
205

Stina Varsikko

209

Ilona Julia

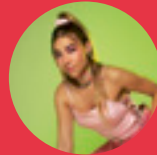
215

Sami Koivisto

221

Nelli Orell

227

Mikko Toiviainen

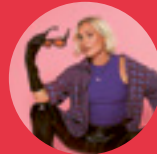
233

Thomas Böckerman

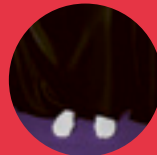
239

Elise Pietarila

245

TheRelaxingEnd

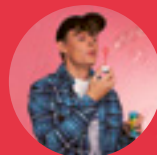
251

Krouppi

257

Herbalisti

263

Ville Mäkipelto

271

JUSTIMUS

Justimuksen kautta otin myös oman ensiaskeleeni kotimaiseen YouTube-maailmaan, sillä vuonna 2011 työskennellessäni YleX-radiokanavalla sain toimittajakollegaltani Panu Vataselta uutisvinkin. Hän oli kuullut pikkuveljeltään videopalvelussa nousua tehneestä teini-porukasta, ja *Lanit*-musiikkivideon viraalisuusiosta tekemästäni uutisjutusta taisi jopa tulla Justimuksen ensimmäinen valtakunnallinen haastattelu. Kolmikkoon tutustumisen avasi itselleni oven tämän maailman kulis-seihin. On erikoista pystyä tunnistamaan se hetki, josta oma matkani kotimaisen tubeskenen rakenteissa starttasi.

Milloin Justimusfilmsin taival alkoi?

JUHO: Me alettiin tehdä YouTube-videoita aluksi Samin kanssa kahdestaan 2008. Se oli sellaista ajanvietettä silloin, ilman sen kummempia päämääriä. Me ei tehty sitä edes kovin aktiivisesti, niiden ensimmäisten videoiden välillä kului kuukausia.

SAMI: Me tehtiin niitä tosiaan jo 2008, vaikka eka video julkaistiinkin YouTubeen vasta 2009. Niiden tekeminen oli silloin täysin verrattavissa siihen, että talvella laite-taan minisukset jalkaan ja mennään hyppimään hyppyristä kun siellä on lunta. Ei siinä ollut mitään suurta ajatusta taustalla. Me sanotaan aina kaikissa haastatteluissa, että kun Haapavedellä ei ollut oikein aktiviteetteja tarjolla,

Justimus-sketsiryhmän kolmikko Sami Harmaala, Juho Nummela ja Joose Kääriäinen ovat täydellinen esimerkki siitä, miten YouTubesta voi ponnahtaa suureen suosioon. Kolmikko aloitti uransa sketsivideoilla 6 000 asukkaan kotikaupungissaan Pohjois-Pohjanmaalla, ja nyt takana on jo lukuisia omia tv-ohjelmia sekä suomituben ikonistatus.

niin piti keksiä itse. Mä seurasin silloin jo YouTubea, sitä ihan ensimmäistä amerikkalaisten tu-bettajien aaltoa. Fanitin niitä aivan täysillä, ja se varmasti inspi-roi siihen, että napattiin mun isän kamera ja alettiin kokeil-la videoiden tekoa. Mullahan oli myös oma englanninkielinen ka-nava silloin.

JUHO: Mua vähän otti päähän se, kun sun englanninkielinen kana-va syrjäytti meidän tekemisiä. Sä teit sinne paljon enemmän vide-oita. Sitä kyllä vähän helpotti, et-tä päästit välillä muakin kanavan englanninkielisten sketsien pa-riin surkealla kielitaidollani.

SAMI: Ai sua oikeasti harmitti se?

JUHO: Kyllä se vähän harmitti. Niihin aikoihin me myös ol-tiin aina Pixoff-sivustolla. Se oli sellainen suomalainen sivus-to, jossa oli lyhytelokuvia.

SAMI: Ihmiset latasivat sinne sellaisia vakavissaan tehtyjä amatöörielokuvia. Me katsottiin niitä sieltä tosi paljon, haa-veiltiin varmaan myös omien videoiden laitosta sinne, mutta ei me koskaan taidettu sinne mitään ladata.

JUHO: Siellä oli sellainen meihin tosi lujaa iskenyt kotimai-nen lyhytelokuva kuin ”Kuolleiden talvi”. Siinä yksi mies yrit-tää selvittää maailmanlopusta Suomessa ja taistelee zombeja vastaan. Se oli ihan hemmetin siisti silloin ja toimi varmasti inspiraationa meidän ensimmäisille väkivaltaisille videoille.

Tämä olikin aihe, josta halusin puhua! Teidän alkuaikojen videoissa käytännössä jokaisessa tapetaan joku. On aseita ja fyysistä väkivaltaa. Kaikesta saa syyttää... tai kiittää... siis tätä lyhäriä?

SAMI: Varmasti joo. Meidän ensimmäisistä videosta varmaan suurin osa, ellei jopa kaikki, sisälsi jonkun ampumisen tai vähintäänkin videolla näkyvän käsiaseen.

Olivatko ne sellaista nuoren miehen uhoa ja raivoa?

SAMI: Ei kun se oli just päinvastoin, siinä oli kyse lapsuudesta. Oli vain siistiä, kun oli pyssyjä.

JUHO: Me muutenkin fanitettiin kaikkia toimintaelokuvia. *Terminator*-leffaa katsoin ahkerasti. Oli kiehtovaa tehdä jotain sen kaltaista.

Eli tekninen haastavuus myös kiehtoi?

JUHO: Joo kyllä, sen takia se oli siistiä. Mä mietin kauan sitten mikä olisi mun unelmatyö, ja mä halusin olla kuin Keanu Reeves. Hän kun näyttelee ja tekee itse stunttinsa ihan hemmetin siisteissä toimintaelokuvissa täynnä koreografioita. Toimintakohtausten tekeminen ja niissä näytteleminen on vaan siistiä.

SAMI: Mä muistan, kuinka opettelini netistä jo ensimmäisten videoiden aikaan, miten pistoolin päähän editoidaan laukauksen suuliekki. Siitä lähti mun kipinä tähän päivään asti jatkuneeseen teknisempään videoidointiin. Me mietittiin videoitakin sen kautta, että mitä jälkitöitä olisi siistiä tehdä. Meillähän oli vähän liian optimistisia haaveita sen suhteen, mitä stuntteja oikeasti voidaan tehdä. Tästä ei ole niin kauaa, mutta me käytiin keran ostamassa K-Raudasta valjaat, kun haluttiin testata, voitaisiinko me tehdä stuntteja, joissa toinen lentää lyönistä vähän kauemmaksi kun häntä samalla vedetään valjaisiin kiinnitetystä köydestä. Eihän se kyllä toiminut yhtään silloin. Sitten myöhemmin saatiin tehtyä se eräässä kaupallisessa yhteistyössä.

Kauan siinä meni, ennen kuin kaksi muuttui kolmeksi Joosen mukaantulon myötä?

JUHO: Ei se ole muuttunut vieläkään! Joose tuli mukaan kysymättä noin vuosi myöhemmin.

JOOSE: Niin, tää on hauska, koska ei mua varsinaisesti koskaan kysytty mukaan. Mä vaan tulin, ja sillä tiellä ollaan nykypäivänäkin. Mua ei ole vielä potkittu pois. Mehän oltiin hyviä kavereita jo ennen mitään tubejuttuja,

ihan ala-asteelta asti. Mä tiesin, että Sami ja Juho puuhastelivat videojuttujen parissa, ja salaa haaveilin, että voisinpa itsekin liittyä joukkoon. Mulla oli omakin kanava, mutta tein sinne vain yhden videon rummuilla soitetusta coverbiisistä, joten mun henkilökohtainen kosketus tube-maailmaan oli aika raapaisu. Meillä oli yläasteella ilmaisu-aidon tunnilla sellainen päivä, kun piti kuvata videota, ja siitä se kaikki lähti.

Me päätettiin valita Justimus, kun kurkottaminen kohti unelmia oli kerran mahdollista.

SAMI: Meillä kaikilla oli sama ilmaisutaidon kurssi valinnaisena aineena silloin, ja Joose oli siellä kolme kertaa meitä muita parempi. Mä olin sellainen ujo paska.

JOOSE: Ne ensimmäiset videot, joissa mä olen mukana, "Jälki-istunto" ja "Maailmanloppu", tehtiin kouluprojektina. "Maailmanloppu" oli tarkoitus näyttää koulun kevätjuhlassa, mutta siitä kuului vaan ääni, kun kuvaa ei saatu näkymään.

Millainen se teidän ensimmäinen yhteisvideo oli?

JOOSE: Siinä minä ja Sami oltiin jääty jälki-istuntoon ja Juhon esittämä opettaja vahtii meitä. Me nahistellaan ehkä jotain Samin kanssa ja sitten opettaja hermot menetettyään pieksee meidät sairaalakuntoon. Ei siinä ollut mitään käsikirjoitusta. Juho varmaan halusi vain päästä hakkaamaan meitä karttakepillä.

Teittekö mielestänne sketsejä vai lyhytelokuvia? Teidän alkuperäinen nimenne oli Justimusfilms ennen kuin siitä pudotettiin se films-osa pois.

SAMI: Se, että meidän nimessä oli film-sana, ei liittynyt siihen, että oltaisiin ajateltu olevamme vakavasti otettava lyhytelokuvaporukka, vaan siihen, että YouTubessa oli amerikkalainen FND Films -niminen sketsiryhmä, ja me saatiin inspiraatio nimeen heiltä. Mä katsoin lapsena aika vähän kotimaisia sketsiohjelmiä, joten kun me aloitettiin, pääinspiraatio sisältöjen suhteen tuli jenkkituben puolelta. Smoshia taidettiin myös seurata silloin. Olen vasta nyt

jälkikäteen joutunut tutustumaan suomalaiseen sketsi-vihteeseen.

JOOSE: FND Filmsin lisäksi Julian Smith ja Lonely Island olivat sellaisia, joita me katsottiin junnuina YouTubesta. Kotimaisista *Ketonen ja Myllyrinne* oli sellainen, jota katsottiin tähdet silmissä. Ne olivat niin hauskoja, ja niistä varmaan ammennettiin nuorena paljonkin juttuja meidän huumorintajuumme.

Hahmot ovat oleellinen osa sketsiviihdettä ja teillä-kin on monia, jotka ovat eläneet lukuisissa videoissa. Mitkä ovat teidän omia suosikkejanne teidän ns. Juttimusversestä?

SAMI: Nyt katosi mielestä kaikki hahmot, joita ollaan tehty... personal trainer Tommi on hahmona sellainen, että sitä on ollut aina hauska tehdä.

JUHO: Samu. Ylen *Duo*-sarjan lisäksi hahmo esiintyi ensimmäisen kerran lyhytelokuvassa meidän kanavallamme. Tosin mä olen näytellyt sitä jo niin paljon, että olen saanut vähän yliannostuksen koko hahmosta.

JOOSE: *Duon* Joona on mulle rakas hahmo. Mä olen myös nauttinut metsämies Jarin roolista häiritsevän paljon. Olen myös ihmetellyt meidän rantaleijonia, Jormaa, Reino & Fabiota, että miksi niillä oli alkuaikoina niin paljon suosiota? Ne hengasi rannalla rintakarvat näkyvillä ja aurinkolasit päässään ja joivat kaljaa ja söivät makkaraa. Niissä ei ollut mitään tarttumapintaa, ne olivat todella randomeita hahmoja sketsibiisien tekoon.

Kotimaiseen sketsiviihteeseen kuuluu isosti myös hahmojen laukomat hokemat. Onko tämä jotain sellaista, mitä tietoisesti olette hakeneet, vai onko kaikki syntynyt enemmän tai vähemmän vahingossa? Ainakin Juhon Taikamies-hahmon ”Mää nään sut” -hokemaa olette varmasti saaneet kuulla faneilta.

JUHO: Joo, eikä se ole enää hauskaa. Sellainen *Putous*-sarjan tyylinen ratkaisu, jossa joka hahmolla on pakko olla hokema, ei ole ollut ikinä meidän juttu. Ne ovat syntyneet aina vähän vahingossa. Taikamiehen suhteen oli aluksi ihan siistiä ja hauskaa että se sai sitä huomiota, mutta lopulta se alkoi ärsyttää. Se kääntyi itseään vastaan. Ehkä muhun on kylvetty jokin vihan siemen, koska hokemat muutenkin ärsyttävät mua.

SAMI: Mua kiinnostaisi tietää, miksi Taikamiehen ”Mää nään sut” -on tarttunut niin ihmisiin. Miksi se on niin suosittu video? Kun me tehtiin sitä, niin en mä tiedä koettiin-ko edes me itse sitä niin hauskaksi. Koko se konsepti on outo, miksi ojasta nousee jokin taikuri?

JUHO: Kyllä mä muistan nauraneeni sitä editoidessa ja se loppu on mun mielestä tosi hauska. Mä muistan nauraneeni sille ääneen, kun siinä on sellainen hiljainen tuijotus.

JOOSE: Mä ymmärrän, että varsinkin ne vanhimmat jutut, ”Mää nään sut” -huutelut sun muut rasittaa, mutta se on musta positiivinen ongelma. Se kertoo siitä, että sketsi tai hahmo on kolahtanut jengiin. Siitä on jäänyt jotain mieleen.

Pamahditte suuren yleisön tietoisuuteen vuonna 2011 Lanit-musiikkivideolla, josta tuli viraalihitti. Kyseessä on siis musiikkivideo, jossa Sami ja Joose rooli-hahmoina räppäävät tietokonepelien pelaamisesta. Millaista sen videon teko oli? Se on iso osa suomitube-historiaa.

SAMI: Meidän tapamme tehdä videoita siihen aikaan oli sellainen, että Juho tuli meil- le yökylään ja sitten me vaan kuvattiin jotain. Silloin me haluttiin jotenkin yhdistää omaa musiikkiharrastusta niihin sketseihin. Jokin kerta Joose oli kyläilemässä, ja me tehtiin sellainen biisi kuin *Virtuaalipippeli*, jossa kaksi hahmoa heittelee riimejä pelimaailmasta. Siitä tuli meidän ensimmäinen hitti, se keräsi 10 000 katselua ja me päästiin sillä paikallislehden sivuille – mulla on se juttu leikkienä tallessa edelleen! Koska se oli niin suosittu, me haluttiin tehdä sille jatko-osa, ja niin syntyi *Lanit*, ehkä noin vuosi myöhemmin. Me oltiin Joosen kanssa molemmat tosi kovia pelaajia, joten siitähän se inspiraatio siihen löytyi. Juho kuvasi sen musiikkivideon, ja koska meillä ei ollut rahaa energiajuomaan mutta haluttiin niitä tölkkejä videolle, käytiin kolmestaan keräämässä niitä roskiksista.

JUHO: Se on edelleen meidän katsotuin video.

JOOSE: Mä muistan, kun kirjoitin sitä biisiä Samin huoneessa. Sami väkersi biittiä ja meikä rustaili sanoja. Idea musiikkivideoon syntyi Haapaveden ABC:llä. Se oli sellainen paikka, jossa nuoriso aina hengaili istuskelemassa pihaidan päällä.

Miltä videon saama huomio tuntui?

JOOSE: Se oli ihmeellistä aikaa, kun video keräsi niin paljon näyttökertoja lyhyessä ajassa. Musta tuntuu, että jokainen meistä oli vähän ihmeissään.

JUHO: Mä voin rehellisesti myöntää, että oli mun mielestä siistiä saada huomiota meidän urotyöstämme. Musta tun-

tuu, että se jopa vaikutti positiivisesti siihen, millainen ihminen olin teini-iässä. Silloin identiteetti rakentuu ja on paljon epävarmuutta, mutta sitten saikin paljon positiivista palautetta! Se varmaan vahvisti mun itsetuntoa jollain tavalla. Yksi henkilökohtainen ärsytys tosin tuli siitä, kun mun äiti innostui meidän suosioista. Hän koko ajan päivitteli mulle kotona, kuinka kaverin kaiman Kirsi-lapsi tykkää meidän videoista ja mä muistan menettäneeni hermot sen suhteen usein. Kotonakaan ei päässyt karkuun siitä suosiota.

SAMI: Mä olen sanonut tämän ennenkin, mutta sillä hetkellä oli kaikki ainekset muuttua kusipääksi, kun oltiin niin nuoria ja kaikki tuli meille niin nopeasti. Onneksi niin ei käynyt.

Mikä piti jalat maassa?

SAMI: Kun siellä aittakylällä isä laittoi leikkaamaan nurmikkoa normaalin tapaan, niin ei siinä pystynyt tulemaan sellaista oloa että olisi tärkeämpi kuin muut. Mä itse olin muutenkin niin paljon omissa oloissani ja elämä Haapavedellä pysyi täysin samanlaisena. Jos me lähdettiin jonnekin muualle, esimerkiksi Kalajoen Juhannukseen, niin siellä ihmiset seurasivat meitä perässä ja huutelivat repliikkejä. Haapavedellä kaikki tunsivat meidät jo entuudestaan tosi hyvin, niin ei siellä kuukaan fanittanut meitä. Vaikka olisin ollut siihen aikaan sinkku, yhtään enempiä huomiota ei olisi kyllä paikallisilta tytöiltä tullut. Ihan nollatasolla mentiin.

Te siirryitte tosi nopeasti ruuduilta myös elävän yleisön pariin ja aloitte keikkailla huumoribiisirepertuaarillanne. Silloin oli uutta ja outoa, että tubettajan pystyi näkemään omilla silmillään edessään, ja te olitte siinä ihan ensimmäisiä.

SAMI: Joo, se lähti ihan nollasta sataan. Meillä oli Haapaveden liikuntahallilla keikka, jossa oli yllättävän paljon jengiä, ja siitä se lähti – melkein heti sen perään loppuunmyyntiin Helsingin Gloria ja Nosturi.

JOOSE: Mä muistan kuinka me treenattiin ensimmäistä keikkaa varten Samin kotona sellaisessa pienessä ulkorakennuksessa. Kaikki biisit käytiin läpi ja kuviteltiin yleisö meidän eteen kuin oltaisiin lavalla. Keikallahan jännitti sitten niin paljon, että adrenaliini virtasi ja tuli lähinnä huudettua mikrofonin sijaan, että olisin räpäyttänyt normiäänellä. Meillähän oli oikein pukuvaihtojakin, eri biiseissä oli aina jotain erilaista. Olihan se hauskaa.

SAMI: Oli tosi siistiä olla lavalla ja huudattaa jengiä. Se oli jotenkin luontevaa. Mehän tehtiin sitä aika kauan. Se oli meidän pääelinkeinomme ja sen takia me pystyttiin tekemään tätä työksemme. Ne viimeiset vuodet olivat kuitenkin aika rankkoja mulle, mä en enää yhtään tykännyt siitä kiertämisestä. Matkustelu oli tosi raskasta, ja ne keikat eivät tuntuneet enää samalta, ne muuttuivat niin pahasti työksi, että me lopetettiin se kuin seinään.

JUHO: Joo, se vei siinä loppuvaiheessa meiltä aikaa niin paljon. Aikaa ei jäänyt millekään luovalle työlle, eikä me saatu aikaiseksi edes kovin monia videoita. Se tuntui väärältä.

JOOSE: Oli aika raskasta viettää viikonloput keikoilla, kun muilla on vapaata. Me oltiin siinä vaiheessa jo koluttu ne biisitkin niin monta kertaa läpi, että koettiin, että meillä pitäisi olla uuttakin matskua mitä esittää ettei se sama show pyörisi vaan kaupungista toiseen, kerta toisensa jälkeen.

Sami mainitsi kiertueen mahdollistaneen täyspäiväisen työnteon. Kun mä olin vielä vaikuttajaverkostossa töissä ja työskentelin päivittäin tubettajien palkkioiden parissa, muistan miettineeni, että miten teidän bisnes oikein pyörii, kun teitä on kolme. Että vaikka olitte silloin jo ihan kotimaisen tubeskenen huippuja, niin silti kaikki tulothan jakaantui kolmeen osaan... Miten te pärjäsitte? Ei tubetulot silloin niin hullun isoja olleet.

JUHO: Niin, keikkarahat oli se millä me tienattiin. Meillä oli toki muitakin tulonlähteitä, meillä oli aina tv-sarjoja pyörimässä taustalla ja niistä saatiin käsikirjoitusrahaa ja kuvauksista näyttelijäpalkkioita. YouTube oli tulonlähteenä tosi pieni eikä me kauhean hyvin tultu edes toimeen. Se oli sellaista kädestä suuhun -meininkiä, eikä aina päästy siihenkään.

Teidän ensimmäinen tv-sarjanne *Justimus* pyöri TV5:llä 2012 ja se oli kokoelma teidän tähdittämiänne sketsejä. Voisin kuvitella sen olleen tosi iso juttu, kun saitte oman sarjan tosi aikaisessa vaiheessa teidän uraanne.

JUHO: Se oli kaikille meille silloin tosi iso juttu. Se tuli niin puskista, ei me osattu odottaa sitä. Ihan kirjaimellisesti saatiin tekstiviesti kännykkään Yellow Filmsin vastaavalta tuottajalta, jossa hän kysyi, josko meitä kiinnostaisi alkaa tehdä sketsisarjaa televisioon. Meitä tavallaan tultiin hakemaan kotoa tekemään tv-sarjaa.

Mitä mieltä olitte lopputuloksesta? Sitä tehtiin yksi 12-osainen tuotantokausi.

SAMI: Mä en tykkää hirveästi julkisesti sitä torua. Suljettujen ovien takana kyllä haukun sitä paskaksi, koska se oli paska. Me on pitkään harmiteltu sitä lopputulosta. Me ei oltu lainkaan valmiita kirjoittamaan sketsisarjaa, siis olenkaan! Meistä tuntui, että siihen ei ollut tarpeeksi aikaa – vaikka oikeasti varmaan olikin – eikä alkuvaiheessa kirjoitettu läheskään niin paljon kuin olisi pitänyt. Muistan loppuvaiheessa tuhartaneeni hirveässä kiireessä jotain ihan täyttä roskaa, koska piti vain saada sketsejä ulos. Me jouduttiin kuvausten jälkeen väsyneinä vielä kirjoittamaan seuraavalle päivälle sketsejä, kun meillä ei vain ollut tarpeeksi materiaalia. Me oltiin mietitty jotain teemoja sarjassa kuultaviin biiseihin, ja kuvauspäivää edeltävänä päivänä kirjoitettiin sanoituksia ja äänitettiin ne meidän majoituspaikan sisäpihan roskakatoksessa, jotta olisi jotain mitä kuvata seuraavana päivänä. Me ei edes aina ehditty äänittää niitä ja kuvauksissa kukin meistä muisteli biittiä pääkopassaan ja huulisynkkäsi sen tahtiin ilman musiikkia. Biisit lisättiin sitten myöhemmin videon päälle. Se oli varmaan ohjaajalle hauskaa, kun ei tiedä yhtään, mitä sieltä tulee. Me ei oltu valmiita siihen, ja se näkyi lopputuloksessa.

JUHO: Se opetti meille tosi paljon ja valmensi meitä hyvin tulevia juttuja varten. Virheistä oppii. En mä sitä edes häpeä, oli siellä pari ihan hyvää sketsiä. Täytettä oli vain niin paljon, koska ei me saatu kirjoitettua tarpeeksi.

Mun silmin te olette aina olleet tosi kaupallisia. Kun muut vasta mietti, että uskaltaisiko mainostaa suklaapatukkaa videolla, niin teillä oli jo lipunmyyntiä kiertueille ja sponsoriileijä. Vuosien varrella useat pidemmät sketsit ovat olleen kaupallisia yhteistöitä. Kun rahavirrat aukesivat, olette aika avosylin olleet niiden äärellä. Ilmeisesti teidän suhtautumisenne YouTube-skenen kaupallistumiseen oli hyvin positiivinen?

SAMI: Se on kyllä totta, että me ei olla koskaan peitelty meidän kaupallisuuttamme. Ehkä siksi, että me on tehty näitä juttuja aina niin kunnianhimoilla. Kyllä mä muistan lapsellisesti nauraneeni joidenkin muiden kaupallisille yhteistöille, kun ne olivat niin päälle liimattuja. Kun meillä oli kaupallisia yhteistöitä, me haluttiin panostaa niihin, jottei jengi ajattelisi niiden olevan pelkkää kaupallista paskaa.

JUHO: Mulla on ollut välillä ongelmia sen kanssa, jos jostain kaupallisesta videosta ei ole tullut niin hyvää kuin olisi halunnut ja kun omia lempparikohtia on täytynyt jättää pois vaikka kiroilun takia. Joskus on tehty mun makuun

vähän turhan kaupallisia sketsejä ja se on saanut mut ajattelemaan, että haluaisin tehdä niitä vähemmän. Mun pääni sisällä on tiettyjä ehtoja sen suhteen, miten kaupalliset yhteistyöt pitäisi hoitaa sketsikomediasisäilloissä. Mutta... hölmöähän niistä olisi kieltäytyä.

JOOSE: Meillä on ollut aina vähän ristiriitaiset fiilikset kaupallisuuden suhteen. Nykyään me valikoidaan tarkasti kenen kanssa niitä tehdään, mutta jossain kohtaa niitä tehtiin niin paljon, että se alkoi näkyä laadussa. Niitä tehtiin paljon silloin, kun me päätettiin jättää koulut kesken ja keskittyä vain tähän. Ne mahdollistivat elämisen.

Ai te lopetitte koulut kesken tuben takia?

JOOSE: Joo. Se oli silloin 2013–2014. Meidän tubejutut pyörivät jo niin isosti, että lopetettiin kaikki koulut. Me oltiin kolmansilla vuosikursseilla silloin, kaikki eri kouluissa kyllä. Juho oli lukiossa, Sami opiskeli datanomiksi ja mä nuorisohjaajaksi. Oli yksinkertaisesti mahdollonta keskittyä yhtä aikaa koulun ja tähän meidän juttuun. Me päätettiin valita Justimus, kun kurkottaminen kohti unelmia oli kerran mahdollista.

Oho. Tämähän oli aika iso päätös.

JOOSE: Niin, ehkä näin jälkikäteen ajateltuna sen koulun olisi voinut käydä loppuun. Se oli omalla kohdallani niin vähästä kiinni.

Teille kuitenkin kävi ihan hyvin. Itseasiassa näyttää siltä, että te olette aina vetäneet perässänne muita tubettajia, teitä katsotaan ylöspäin. Justimus on varmasti monille esimerkki siitä, mitä onnistuminen tubeuralla voi olla.

JUHO: Kiva kuulla, jos noin on. Ei kukaan ole koskaan tullut päin naamaa myöntämään fanittavansa meitä. Mä en ole ajatellut, että me oltaisiin jonkinlainen esikuva... vaikka varmaan jos jokin toinen kanava tekee sketsejä, niin silloin he ovat luultavasti seuranneet meidän toimintaamme, fiilistelleetkin ehkä. Mun on vaikea uskoa, että me oltaisiin jonkin vloggaajan tai muun sisällöntuottajan silmissä mikään fanituksen kohde.

No mä uskon, että hyvin moni kokee teidät kotimaisen tuben megatähtinä. Te olette nykyään kyllä siirtyneet hieman tubesta pois, katse on ollut viime vuosina tiukasti televisiossa esimerkiksi *Justimus esittää: Duo* -sarjanne myötä. Oletteko te saavuttaneet jo kaiken haluamanne YouTuben puolella?

SAMI: Tämä on vähän vaikea kysymys, koska meillä ei ole koskaan ollut tavoitteita YouTubessa. Katsojalukuja per video on toki mietitty, mutta syy miksi me poistuttiin tubesta... tai no, jäätin tauolle, on se, että meidän identiteettimme on muuttunut. Silloin alussa mä identifioin todella, todella vahvasti tubettajaksi, koska fanitin sitä kulttuuria, mutta nyt se tubettajaidentiteetti on hii-
punut. Mä en ole enää tubettaja. Mä olen koomikko, komediakäsikirjoittaja, näyttelijä, komedian luoja. Kun me tehtiin Ylelle *Fuck The Police* -sarja, syntyi sellainen filis, että haluan tehdä jotain isompaa. Ne sarjat veivät lopulta kaiken ajan ja meidän YouTube tavallaan jäi sivuun.

JOOSE: Jos joku kysyy multa, että mitä mä teen työkseni, niin kyllä mä vastaan olevani näyttelijä-käsikirjoittaja. Ei mulla siihen mitään koulutusta ole, mutta niitä juttuja-
han me tehdään.

JUHO: Niin, mäkin samaistun enemmän termeihin, kuten koomikko, komediakäsikirjoittaja ja näyttelijä. Mun omat mielenkiinnot ovat tällä hetkellä siellä, missä on parhaat mahdollisuudet tehdä komediaa työkseen. Tällä hetkellä Ylelle työskentely tuntuu hyvältä, me on saatu siellä paljon erilaisia mahdollisuuksia.

SAMI: Yle on ihana kumppani, koska se ei sensuroi meitä. Me ei kuitenkaan *Duo*-sarjan kolmen tuotantokauden aikana keretty tehdä sketsejä lainkaan – sen kolmen vuoden aikana ei kirjaimellisesti tehty ainuttakaan omaa sketsiä.

Eli on varmaan hyväkin juttu, että nykyään nuoret tuntevat teidät luultavasti parhaiten juuri *Duon* näyttelijöinä eikä enää YouTube-tähtinä?

JOOSE: Sehän on jopa siistimpää noin. Jos joku on löytänyt meidät *Duon* kautta, niin nyt he voivat sukeltaa myös YouTuben puolelle katsomaan, mitä kaikkea muuta me on tehty. *Duo* on ollut meille iso ponnahduslauta eteenpäin ja osoittanut sen, että me kykenemme tekemään telkkariin hyvää ja meidän näköistämme komediaa.

Muistan joskus vuosia sitten puhuneeni Sami sun kanssasi siitä kuinka koit, että vaikka suomitube ja te olitte menneet urallanne jo isosti eteenpäin, ei mediassa tajuttu sitä ja kaikissa haastatteluissa kysyttiin silti samoja pinnallisia ”No onkos se tubettaminen kivaa?” -kysymyksiä. Mikä sun mielipide median suhtautumisesta Justimukseen nykyään on?

SAMI: Mä olen edelleen sitä mieltä, että valtamedia ei ole ikinä ollut kiinnostunut meistä, vaikka oltaisiin saavu-

tettu jotain. Me ei olla oltu kovin mielenkiintoisia heidän silmissään. Se ei mua haittaa eikä kiinnostaa, koska edelleenhan me tätä tehdään eikä mietitä tekemisiämme kovin urapohjaisesti vaan mennään taide edellä. Mutta media ei ole saanut kiinni esimerkiksi *Duosta*, sen katsojaluvuista ja kaikesta siitä, mitä se sarja saavutti.

JUHO: Jos me olisi brändäydytty henkilöinä enemmän, tuotu julkisuudessa matkan varrella omaa yksityiselämää enemmän esille, niin varmaan meihin olisi silloin tartuttu enemmän, meissä olisi ollut enemmän syvyyttä. Ihmiset-
hän mediaa kiinnostaa, ei se, että meillä on hyviä sketsejä.

**Toivon, että me on oltu
esimerkki siitä, kuinka
YouTubessa kuka vain
pystyy ilmaisemaan itseään
vapaasti.**

JOOSE: Me kun ei olla kovin mediaseksikkäitä, ainakaan mä en ole. Mä itse olen vähän jo boomerointunut sosiaalisen mediankin suhteen. Sen tuoma julkisuus ei kiinnostaa.

Niin, teidän tubetovereita näkee lehtien kansissa ja tanssimassa tähtien kanssa. Te ette kuitenkaan ole sellaisia, kuten Tume termiä omassa haastattelussaan käytti, tosi-tv:n kiintiötubettajia.

JUHO: Mua kysyttiin *Selviytyjien* ensimmäiselle kaudelle, mutta mä en lähtenyt mukaan. On mua kysytty joihinkin muihinkin vastaaviin, mutta ne ovat niin isoja paloja. Jos mä lähdän sellaiseen, haluan keskittyä siihen kunnolla, ja se on sitten vaakakupin toiselta puolelta pois. Olen tullut joka kerta siihen lopputulokseen, että haluan mieluummin tehdä omaa juttua. Olisin kiinnostunut lähtemään johonkin näyttelemään, mutta sen saralla on aika hiljais-
ta. No okei, se *Tanssii tähtien kanssa* olisi ohjelma, johon mielelläni menisin, koska tanssiminen on siistiä.

SAMI: Niin, olo yleisenä julkisuuden henkilönä ei tunnu omalta jutulta, haluan pääasiallisesti keskittyä vain komedian tekemiseen. *Masked Singeriin* kyllä haluaisin, pyytäkää mut siihen!

Sami mainitsit keskustelumme alussa olevasi tube-fani, katsoneesi paljonkin YouTubea. Onko tämä edelleen iso osa sua? Saatto edelleen tubesta jotain irti?

SAMI: Kaipa sen yhteisöllisyyttä. Se oli asia, minkä takia olin YouTubea alun perin innostunut. Fanitin sitä jenkki-kulttuuria, sitä niiden yhteisöllisyyttä, vierailuja toistensa videoilla ja kuinka ne piti mittejä. Se oli tietystä vaiheesta täällä Suomessa samanlaista. Me tehtiin yhteisvideoita ja nähtiin Tampereen kuuluisassa miitissä ensimmäistä kertaa toisemme. Mä tunsin niihin aikoihin sellaisen yhteyden myös meidän ja yleisömmen välillä. Jos nyt ihan ällöksi rupean, niin se silloinen YouTube kultta-aika tuntui siltä, että me oltiin kaikki samaa jengiä, samaa perhettä.

JUHO: No nyt meni yököttäväksi.

SAMI: Niin meni.

JUHO: Mutta kyllä mä tajuan mitä ajat takaa, silloin oli yhteisöllisempää ja mä olen kiitollinen niistä ajoista. Mä sain sieltä monia hyviä kavereita, kuten vaikka Juuson eli Herbalistin ja monia muitakin. Mutta ei me itsekään ihan hirveästi enää YouTubea pyöritä, joten onko mulla edes kompetenssia sanoa mitään siitä, löytykö yhteisöllisyyttä enää?

SAMI: Toi on hyvä pointti. Ehkä kyse on siitä, ettei me olla enää niin yhtä YouTubea kanssa.

JOOSE: Mä aistin siellä jonkinlaista klikkiytymistä, on vain tietyt piirit jotka, tekevät keskenään. Enää ei rönstyillä lähdetä muiden videoille mukaan. Siinä on nähtävillä selkeä kuplaantumista.

Entä teidän kolmen yhteisöllisyys, oletteko vielä kavereita vai työkavereita? Teistä jokainen on kasvanut vähän eri suuntaan, koska aloitte niin nuorina. Sami on naimisissa, Joose asuu Oulussa... miten palapeli pysyy kasassa nykyään?

JUHO: Me nähdään aika vähän toisiamme vapaa-ajalla, mutta kyllä me ehdottomasti kavereita ollaan.

Miten teidän yhteistyönne toimii, kun Joose asuu aika kaukana muista?

JOOSE: Kyllä mä koen, että se toimii. Luohan se omat haasteensa, kun mä asun Oulussa ja pojat etelässä. Mun henkilökohtainen elämäntilanne vei mut Ouluun, muutettiin tyttöystävän kanssa sinne kun hän pääsi opiskelemaan yliopistoon. Nyt koulu on ohi, mutta meillä ei ole suunnitelmia muuttaa pois. Me tehdään poikien kanssa juttuja etänä, vaikka eihän se ihan optimaalista ole. Kun

videopalaveri venyy viisituntiseksi, niin kyllä se alkaa näkyä ilmapiirissä. Reissaan välillä etelään, ja ovat pojatkin muutaman kerran käyneet Oulussa. En mä koe olevani hirveän syrjässä, vaikka totta kai Sami ja Juho näkevät toisiaan Helsingissä paljon vaivattomammin.

Justimusfilms on iso osa kotimaista YouTube-kulttuuria, mutta nyt kun te olette jo hieman etäntyneet tubetaustastanne, mitä te toivotte jättäneenne jälkeenne skeneen?

JOOSE: On ollut kunnia olla osa tätä kaikkea. Toivon, että me on oltu esimerkki siitä, kuinka YouTubea kuka vain pystyy ilmaisemaan itseään vapaasti. Toivottavasti me on oltu sellainen uskalluksen esimerkki, kuinka omaa juttua intohimolla tekemällä pystyy pääsemään pitkälle. Kun me aloitettiin, Suomessa ei ollut kovin montaa komedian tekijää YouTubea, joten mä toivon, että me ollaan ajan saatossa edesautettu muita komedian tekijöitä ottamaan sitä alustaa haltuun. Toivottavasti me on pystytty vaikuttamaan siihen.

JUHO: Ja toivottavasti me on autettu joitain ihmisiä, tuotu jollekulle iloa. Kaikki ne naurut mitä me on aiheutettu meidän uramme aikana on mulle kaikkein tärkein juttu. Sitä me lähettiin tekemään. Mä olen myös tosi iloinen siitä, että saatiin olla mukana suomituben ensimmäisessä aallossa. Olen niin fiiliksisä siitä, että me nähtiin sitä kasvua ja oltiin osa sitä jengiä, joka rakensi YouTube-kulttuuria Suomeen.

SAMI: Mä toivon, että ne meidän merkittävimmät asiat ovat vielä edessäpäin, että sitten tulevaisuudessa voi nostaa jalat pöydälle ja fiilistellä, kuinka sai aikaan jotain. Nyt voi ehkä fiilistellä sitä, että on inspiroinut muita tekijöitä. On hienoa, jos me on pystytty olemaan sellainen innoittaja, koska mullakin sellaisia on ja ne ovat olleet itselle tärkeitä. On siistiä, jos me voidaan olla sellainen jollekin, meidän omalla alalla.

Entä tulevaisuus? Mitä odottaa horisontissa nyt, kun kaiken ajan vienyt Duokin on tullut tiensä päähän?

JOOSE: Mä olen pitänyt jo tosi monta vuotta katseen kiinni meidän omassa elokuvassa. Me on käyty jotain alustavia keskusteluitakin sen suhteen. Oma leffa olisi kova juttu, joten tästähän tämä matka vasta alkaa.

**ISOJA EGOJA, JÄTTITULOJA JA
OMAN NUORUUDEN MENETYSTÄ.
42 RÄJÄHTÄVÄN REHELLISTÄ
KESKUSTELUA KOTIMAISTEN
HUIPPUTUBETTAJIEN JA HEIDÄN
SISÄPIIRISSÄÄN TOIMIVIEN
TAUSTAVAIKUTTAJIEN KANSSA.**

otimaiset tähtitubettajat ja heidän kanssaan työskennelleet managerit sekä taustavaikuttajat muistelevat uuden nuorisokulttuurin syntyä Suomessa ja yhden sukupolven nousua koko kansakunnan tietoisuuteen. Tähteys on tuonut paljon mutta vaatinut monilta samalla kovan hinnan. Ääneen pääsevät muun muassa **Paappa, Niko ja Santtu, Justimus, Lakko, Tuure Boelius, Mmiisas, Veronica Verho, Biisonimafia, Pernilla Böckerman, ZoneVD, Nelli Orell, Hydraulic Press Channel, Soikku** ja monet muut huippunimet suomituben maailmasta.

Mika Tolvanen (s. 1981) on entinen toimittaja ja vaikuttanut tunnettujen kotimaisten YouTube-tähtien managerina. Tubettajien kanssa pitkään työskennellyt Tolvanen onkin nähnyt kotimaisen tubekulttuurin synnyn aitiopaikalta. Luokkakuva on hänen debyyttinsä tietokirjailijana.

www.tammi.fi

9 789520 441852

61.721

978-952-04-4185-2

KANSI-SAMPPA RANTA
KANSI-KUVE: SARA TAUSO